

مبانی طراحی مسکن انعطاف پذیر با رویکرد سبز در چابهار

حمید قدیری سردشت^{۱*}، سعدالله سپاهیان^۲

۱- گروه معماری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

۲- گروه معماری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

Art2014.land2016@gmail.com ایمیل نویسنده مسئول

چکیده

انعطاف پذیری در طراحی مسکن معاصر را می توان - با توجه به تغییرات ابعاد زندگی و معیشت - به عنوان راه حلی برای جلوگیری از گسیختگی تعاملات بین جامعه، مردم و فضای زیستی در نظر گرفت. مسکن انعطاف پذیر مسکنی است که می تواند با تغییر نیازهای کاربران سازگار گردد و به درک نیازهای مورد انتظار کاربران با مشارکت آنها منجر شود. هدف از طراحی این مسکن، امکان انطباق مسکن با نیازهای فیزیکی و روانی متغییر استفاده کنندگان فعلی و دارا بود پتانسیل انطباق پذیری با فرهنگ و نیازها استفاده کنندگان آینده از جمله مواردی است به تحقیق و مطالعه بیشتر را در جامعه فعلی ایران می طلبد ، می باشد و مباحث پایداری که شامل پایداری اجتماعی - اقتصادی - زیست محیطی می گردد را مد نظر دارد. معماری سبز در جهت بالا بردن سطح کیفیت زندگی انسان ها و ساخت ساختمان های سالمتر پیش می رود. از این رو طراحی براساس صرفه جویی در مصرف انرژی و توجه به مسایل اقلیمی و ارتباط مطلوب با طبیعت در کنار طراحی فضاهای سکونتی با کیفیت مطلوب و تامین کننده آرامش و آسایش ساکنین آن رویکرد اصلی این طراحی است. بدین منظور هدف از این پژوهش طراحی مسکن منعطف در شهر چابهار می باشد.

واژه های کلیدی: انعطاف پذیر ، مسکن، پایداری، چابهار، طراحی ، سبز